

DINASO MILITANTEN ORDE (DMO), militie van het Verdinaso.

Nog voor de oprichting van het Verdinaso in oktober 1931 bepleitte Joris van Severen de totstandkoming van Vlaams-nationale milities. Zo ontstonden er vanaf 1930 in West- en Oost-Vlaanderen verschillende militiegroepen die onder invloed stonden van Van Severen en zijn medestander Wies Moens. Midden 1931 kwam het tot een bundeling van de Vlaamsche Militiegroepen uit Brabant en West- en Oost-Vlaanderen onder leiding van de Oost-Vlaamse oud-strijder Daniël Maes. Zij vormden de eerste kern van de latere Dinaso Militie (DM). In november 1931 trad ook de Vlaamsche Mi-

litie van Antwerpen toe tot het Verdinaso en enkele maanden later werd de Antwerpse militieleider Jef Missoorten leider van de DM. Tweede man werd de Gentenaar Jef François. Op de eerste landdag van het Verdinaso op 10 juli 1932 te Roeselare telde de DM 250 militanten.

De DM was op militaire leest geschoeid en had als voornaamste taak de vergaderingen van het Verdinaso mogelijk te maken. Hierdoor raakte de DM regelmatig betrokken in hevige incidenten met tegenstanders. Vanaf eind 1933 kwamen er overheidsmaatregelen tegen de DM. Er vonden huiszoekingen plaats en in verschillende gemeenten werd het de Dinaso's verboden in het openbaar te marcheren of te oefenen. Op 29 juli 1934 werd de wet op de private militia's goedgekeurd en Van Severen ontbond de DM.

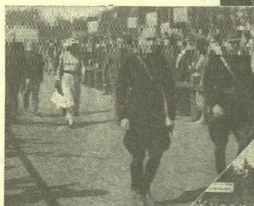
Enkele maanden later, op de derde landdag van het Verdinaso te Tielt, werd de Dinaso Militanten Orde (DMO) opgericht. De nieuwe organisatie verschilde in weinig opzichten van de DM, maar het strikt militaire, waaronder de stormpetten en wapenstokken, verdween. Er kwam nu meer nadruk op de propaganda te liggen. Ondertussen werd het aandeel van François in de DMO steeds belangrijker. Een conflict met Missoorten zorgde in het voorjaar van 1936 voor het verdwijnen van Missoorten. François werd commandant en bouwde de DMO uit tot een echt propagandaleger, waarin colportages en propagandamarsen de voornaamste activiteiten vormden. Tevens wist hij het (numerieke) belang van de militantenorde te versterken door de oprichting van de Reserve Militanten Orde (RMO) in 1936. De RMO omvatte een deel van de Verdinasokaders en werd vooral ingezet voor belangrijke propagandamarsen. In totaal ging het om ongeveer 200 militanten extra bij de 400 à 500 militanten die de DMO telde.

Ook in Nederland telde het Verdinaso enkele tientallen militanten. In 1935 werd de DMO er ontbonden wegens een verbod op de weerkorpsen en op 1 januari 1936 kwam de Dinaso Propaganda Orde (DPO) tot stand. De DPO bleef bestaan tot het Verdinaso-Nederland in 1939 opging in het Verbond der Nederlanders. Men sprak toen kortweg van Propaganda-Orde.

Binnen het Verdinaso kreeg de DMO een steeds sterkere positie. Dat leidde begin de jaren 1930 tot enkele scherpe conflicten tussen François en zijn militantenleiders enerzijds, en andere vooraanstaanden uit de beweging anderzijds. Deze conflicten bleven ook na de dood van Van Severen (mei 1940) aanslepen. Dinaso-leiders als Paul Persyn en Frantz van Dorpe probeerden na de hervatting van de Dinaso-actie in augustus 1940 de sterk aangroeiende DMO onder controle te krijgen, maar slaagden hier niet in. In januari 1941 kwam het tot een reeks wederzijdse uitsluitingen, waarna Emiel Thiers ontslag nam als leider van het Verdinaso en

Intrede
der
D.M.O.

Aankoms
van den
Leider.

Brochure over de IVde landdag van het Verdinaso (Sint-Kruis, 4 augustus 1935). De DMO moest de verboden Dinaso Militie vervangen. Vooral Jef François bouwde de organisatie uit tot een propagandaleger voor het Verdinaso. (ADV N)

de leiding in handen gaf van DMO-commandant François. Op die manier werd het Verdinaso op korte tijd herleid tot de DMO. François probeerde daarmee de onderhandelingspositie van het Verdinaso ten overstaan van het VNV te verbeteren. Toen het Verdinaso zich in mei 1941 aansloot bij de Eenheidsbeweging-VNV ging de DMO op in de nieuwgevormde Dietsche Militie – Zwarte Brigade.

LITERATUUR: J. Creve, *Recht en Trouw. De geschiedenis van het Verdinaso en zijn militie*, 1987.

ILLUSTRATIE(S), zie: *Verbond van Dietsche Nationaal Solidaristen*.

JAN CREVE